

PROGRAMA DE MÀ

Marco Mezquida & Cor de Cambra del Palau —*Judici a Gesualdo*

La Casa dels Cants

Diumenge, 12 d'octubre de 2025 - 12 h i 17 h

Petit Palau

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEO
CATALÀ

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
**ORFEO
CATALÀ**

**Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Compromís amb el medi ambient:

EMAS
GESTIÓ AMBIENTAL
ISO 14001

AENOR
GESTIÓN
AMBIENTAL
ISO 14001

BIOSPHERE
SUSTAINABLE LIFESTYLE

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

Marco Mezquida, *piano*

Paula Blanco, *actriu i direcció d'escena*

Ignasi Guasch, *actor*

Xavier Puig, *dramatúrgia i director*

Carlo Gesualdo (1566-1613)

Deh, com' invan sospiro

Claudio Monteverdi (1567-1643)

Si, ch'io vorrei morire

Carlo Gesualdo

Beltà, poi che t'assenti

Qual fora, donna, un dolce "oimè" d'Amore

O dolorosa gioia

Mercè! grido piangendo

Claudio Monteverdi

Non più guerra, pietate

Carlo Gesualdo

Tristis est anima mea

Felice primavera: Danzan le nimfe honeste, e i pastorelli

S'io non miro, non moro

Moro, lasso, al mio duolo

O vos omnes

Marco Mezquida (1987)

“ALAM” Elegia per Gaza (estrena)

Aquest concert té una durada de 80 minuts, sense pausa.

La durada del concert és aproximada.

Concert enregistrat per Palau Digital.

#coral #estrenes #palaujove

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius
exclusius disponibles gratuïtament
a palaudigital.cat

Veure ara

Poema

Missiva

si lligués el desig a una pota d'ocell
si l'encàrrec fos *corre és urgent*
ves i troba qui busco aquell cos que ara és meu
sorprenria als banyistes la implosió enmig del cel

Mireia Calafell

Si una emergència (Proa Edicions, 2024)

Palau de la Música Catalana

Mirades del Palau

Redescobreix la joia modernista de
Domènech i Montaner

Compra la teva visita a:
palaumusica.cat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Amb la col·laboració de:

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

inaem

Et cal saber...

Qui en són els protagonistes?

Compositors:

Carlo Gesualdo (Venosa, 1566-Avellino, 1613). Príncep de Venosa (Itàlia) i compositor del Renaixement, conegut pels seus madrigals i responsoris, en què destaquen el cromatisme i la llibertat expressiva. Una llibertat que li permetia la seva condició noble. Personatge controvertit musicalment, però també biogràficament, és recordat per l'assassinat de la seva primera esposa i el seu amant, descoberts en adulteri. Un crim que quedà impune per la immunitat aristocràtica i perquè es considerava un crim d'honor, segons la llei romana de l'època.

Claudio Monteverdi (Cremona, 1567-Venècia, 1643). Era violagambista, cantant, sacerdot i mestre de capella de Sant Marc de Venècia. Els seus sis llibres de madrigals descriuen la transició entre el Renaixement i el Barroc, fins a convertir-los en peces teatrals, precedents de l'òpera. Va inaugurar una nova pràctica musical, fonamentada en la comprensió del text i l'expressió de les seves emocions.

Intèrprets:

Marco Mezquida (Maó, Menorca, 1987)

És un pianista i compositor que combina la música clàssica i contemporània amb altres estils, com el jazz o el flamenc.

Cor de Cambra del Palau (1990)

És un dels cors més prestigiosos de l'Estat, amb seu al Palau de la Música Catalana. Interpreta repertori que va del Renaixement fins a estrenes actuals de compositors catalans i col·labora amb formacions nacionals i internacionals.

Quines són les claus del concert?

En aquest concert viuràs el judici que Carlo Gesualdo no va tenir en vida. Un músic amb admiradors fervents, però figura clarament controvertida, que ens convida a diferents reflexions: ¿cal separar l'obra de l'artista?, ¿podem jutjar uns fets del segle XVI amb la moral i les lleis actuals?, ¿la modernitat depèn de l'època o

de l'actualitat? En aquest concert podràs emetre el teu propi judici escoltant la interpretació de madrigals de Gesualdo i Monteverdi i l'estrena d'una obra de Marco Mezquida, dedicada a Gaza.

A què he de parar atenció?

Els madrigals de Gesualdo posen música a textos poètics dolorosos per desamor, en els quals utilitza el cromatisme com a eina expressiva, amb dissonàncies inesperades i contrastos abruptes que transmeten dolor, passió i contradicció (per exemple, *O dolorosa gioia*), amb un estil personal que ha despertat molta curiositat i fins i tot incomprensió per les sorpreses harmòniques. Monteverdi, en canvi, musica textos eròtics i amorosos prioritzant la claredat del text, la lluminositat de la textura i l'expressivitat sensual, com a *Sì, ch'io vorrei morire*.

Sabies que...

A la cort de Ferrara, on va residir Gesualdo pel seu segon matrimoni, s'organitzaven “concerts secrets” on es tocaven peces experimentals plenes d'excentricitats i efectes sofisticats, només a l'abast d'oïdes entrenades i d'una sensibilitat erudita. Concerts d'accés exclusiu per a un grup d'aristòcrates escollits, com Gesualdo.

La mort del seu segon fill sumí Gesualdo en una depressió que, juntament amb el seu fanatisme religiós, el portà a pràctiques masoquistes. Al seu castell mantenia una vintena de joves per colpejar-lo violentament tres cops al dia. En una d'aquestes pràctiques va morir pel dolor infligit el 1613, als quaranta-set anys d'edat.

Comentaris

La figura i l'obra de Gesualdo han estat sempre controvertides. De fet, van restar oblidades durant segles per la seva extravagància desconcertant. Curiosament va ser la seva morbosa biografia la que va desenterrar, primer el personatge i després la música. Va ser la generació de principis de segle XX la que va quedar admirada d'aquesta música d'absoluta llibertat expressiva, valenta i atrevida, d'una bellesa indòmita. Stravinsky va arribar a fer dos viatges al castell de Gesualdo per homenatjar el compositor que va inspirar el seu *Monumentum pro Gesualdo de Venosa*.

Un segle més tard, nosaltres també volem homenatjar Gesualdo amb una *riproposta* de Marco Mezquida recreant-ne els madrigals i responsoris cantats pel Cor, amb improvisacions sobre els seus moderns processos harmònics.

I volem aprofitar la proposta per explicar i contextualitzar música i biografia a través d'un judici. Aquell que no va tenir en vida per la seva condició noble. Ens preguntarem pel sentit de la seva música, quasi intemporal, i discorrerem pels esdeveniments de la seva dura biografia. Traumes, girs de guió, assassinats, remordiments... que van acabar en una profunda malenconia i bogeria. En el fons, posarem a judici un debat tan actual com és si l'alçada moral de l'artista, la seva ideologia o els seus actes han d'afectar la valoració de la seva obra. Si som justos jutjant els personatges del passat amb les lleis i els valors actuals. O si podem renunciar a grans obres d'art per motius morals. Quin lloc mereix la música de Gesualdo? ¿La d'un geni visionari o la d'un assassí indigne de ser programat? Advocada i fiscal hi posaran els arguments. Nosaltres, la música. Escolteu i jutgeu vosaltres!

Xavier Puig Ortiz, director del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

El compositor i llaütista italià Carlo Gesualdo va viure entre el 1566 i el 1613 i va escriure una obra cabdal per a conjunt vocal i instrumental que va influir compositors molt posteriors, com Richard Wagner o Igor Stravinsky, que el venerava fins a tal punt que va compondre l'obra per a orquestra *Monumentum pro Gesualdo da Venosa*. La vida d'aquest músic italià va quedar marcada per haver assassinat la seva jove esposa, Maria d'Avalos, i el seu amant Fabrizio, duc d'Andria, el 16 d'octubre de 1590. Gesualdo, que era príncep de Venosa i comte de

Conza, ho va anar a confessar al virrei de Nàpols, però la societat d'aquell moment exculpava els nobles dels assassinats per adulteri i no se li va fer cap judici.

Aquest acte tan escabrós va tenir un impacte en la seva creació musical, que no era en absolut fruit d'una afició, sinó el resultat d'un artista genial, format a l'acadèmia musical que havia fundat el seu pare i amb un vast domini del contrapunt i del sentit melòdic. Gesualdo sentia uns remordiments tan grans pel seu doble crim que passava les nits en blanc component madrigals d'una originalitat harmònica insòlita en aquell moment en què encara ressonava el manierisme del Renaixement i que ja s'albirava el clarobscur del Barroc.

Per a aquesta ocasió, el Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana, que dirigeix Xavier Puig, ha convidat a interpretar l'obra del príncep Gesualdo un músic total d'avui en dia com és Marco Mezquida. Aquest pianista i compositor, avesat a la improvisació jazzística, ens oferirà l'estrena de l'obra *Elegia per a Gaza*, que ha concebut com un crit de denúncia pel genocidi del poble palestí i que s'emmiralla en el fet que el doble crim d'aquest noble compositor italià fos exonerat de qualsevol judici. Aquesta impunitat de la violència es vol representar simbòlicament amb un "judici a Gesualdo" musical, amb el públic com a jurat popular a qui es confessarà el sentiment de culpa contingut en aquestes veus de Gesualdo i de Mezquida. També escoltarem dos madrigals del gran Claudio Monteverdi, coetani de Gesualdo i referent en la composició en aquest gènere de música vocal profana. Mentre que Gesualdo va arribar a esgotar totes les possibilitats cromàtiques del madrigal, a Monteverdi aquestes peces *a cappella* li van servir de laboratori dramàtic de les seves cèlebres òperes.

Mònica Pagès, periodista musical

Biografies

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

© Ricardo Rios

El Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana és un dels cors professionals més prestigiosos de l'Estat espanyol. Va ser creat per l'Orfeó Català l'any 1990 amb la missió de difondre la música coral universal, promoure la recuperació del patrimoni musical català i fomentar la nova creació; als seus components se'ls exigeix un alt nivell vocal i artístic. El Cor ha estat dirigit per Jordi Casas i Bayer, Josep Vila i Casañas i Simon Halsey. Actualment Xavier Puig n'és el director i Jordi Armengol el pianista.

Ha estat dirigit per grans mestres, com R. Jacobs, M. Minkowski, K. Nagano, S. Rattle, D. Barenboim, Ch. Rousset, V. Jurowski, D. Gatti, S. Carrington, F. Biondi i G. Dudamel. Des de l'any 2010 la formació és membre de The European Network for Professional Chamber Choirs (TENSO).

Ha actuat per tot el territori espanyol i en l'àmbit internacional destaquen els debuts als Proms de la BBC de Londres, al Festival MÜPA de Budapest i a Los Angeles (EUA), en l'inici de la gira internacional amb l'òpera *Fidelio* de Beethoven de LA Phil, dirigits per Gustavo Dudamel (2024). També destaquen les produccions pròpies *El cançoner popular contemporani* (2022), que commemorà el centenari del l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya, *Un cant a la natura. Un*

crit a la terra (2023), *Una Schubertiada* (2024) i *Canto la lluita... i l'amor*, dedicada al centenari Joan Salvat-Papasseit (2024). També, el 2025, destaca la col·laboració amb el Balthasar Neumann Chor de Thomas Hengelbrock amb el programa *Romanticisme coral i Escola de Montserrat* dirigit per Xavier Puig, i el concert al costat del violoncel·lista Nicolas Altstaed, amb el seu *Stabat Mater*, per a cor mixt i violoncel, dirigit per Júlia Sesé, així com una estrena de Raquel García-Tomás.

De la temporada 2025-26 destaca la gira amb el conjunt Il Gardellino, sota la direcció de Christoph Prégardien, amb l'*Oratori de Nadal* de J. S. Bach per diferents ciutats espanyoles i europees (Anvers i Amsterdam) i al Palau, el desembre del 2025; així com el retorn a Los Angeles (EUA), al costat de l'Orfeó Català i l'Orquestra Filharmònica de Los Angeles, dirigits per Gustavo Dudamel, amb la *Missa solemnis* de Beethoven, el febrer del 2026. També destaca la nova producció *Judici a Gesualdo*, amb la col·laboració del pianista Marco Mezquida, amb obres de Carlo Gesualdo i el mateix Mezquida; la interpretació de la *Missa en Si menor* de J. S. Bach, amb l'orquestra barroca Vespres d'Arnadí, i el concert amb obres de compositors corals catalans contemporanis i una estrena de Gabriela Ortiz.

El Cor de Cambra està format per:

Sopranos

Araceli Esquerra, Belen Barnaus, Míriam Garriga, Natàlia Casasús, Anna Campmany, Brenda Sara

Mezzos

Magda Pujol, Mariona Llobera, Marta Cordoní, Blanca Martí, Miguel Gómez, Maria Jurado

Tenors

Aniol Botines, Carles Prat, Josep Camós, Joan Mas, Marc Garcia, Ferran Mitjans

Baixos

Daniel Morales, David Pastor, Esteve Gascón, German de la Riva, Antonio Fajardo, Jordi Sabata

Marco Mezquida, piano

© Mireia Miralles

Hi ha consens entre premsa, programadors, públic i els seus propis col·legues a assenyalar Marco Mezquida com una de les aparicions més brillants i prometedores de l'escena musical de la Península en dècades, i un artista destinat a conquerir qualsevol escenari imaginable al món. Nascut a Menorca el 1987, es va llicenciar a l'ESMUC de Barcelona el 2009 i des de llavors ha enregistrat vint discos liderant els seus propis projectes, i en una quarantena més n'ha format part al costat dels millors músics del país. Ha actuat en importants auditoris, sales i festivals de jazz de més de trenta-cinc països: Tòquio Jazz, Kolnër Philharmonie, Konzerthaus de Viena, Jazz Na Fabrica de São Paulo, Hong Kong Arts Festival, Sant Sebastià Jazzaldia, Belgrade Jazz, Teatre de Teatre Bimhuis d'Amsterdam, Blue Note de Nova York i Tòquio, entre d'altres.

Ha actuat i/o enregistrat amb llegendes del jazz, com Lee Konitz, Dave Liebman i destaquen els seus projectes com a líder: *Ravel's dreams*, el seu mà a mà amb el guitarrista flamenc Chicuelo, el projecte *Beethoven collage*, el trio Pieris, el trio MAP, el seu aclamat duo amb la cantant Sílvia Pérez Cruz i el tàndem amb la ballarina Sol Picó.

A més a més, destaquen els seus elogiats concerts de piano sol, on potencia la faceta d'improvisador i compositor. També ha compost i enregistrat música per a dues exitoses i premiades produccions teatrals de Julio Manrique, entre altres col·laboracions.

Una desena de premis consoliden la seva carrera musical fulgurant: Premi Ciutat de Barcelona, diversos premis Enderrock a millor disc de l'any i Músic de l'Any en quatre ocasions per l'AMJM.

<https://marcomezquida.com/>

Paula Blanco, actriu i direcció d'escena

© Silvia Poch

Llicenciada en art dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona i en llengües i literatures modernes per la Universitat de Barcelona, té el màster Construcció i Representació d'Identitats Culturals (CRIC), cursat a la mateixa UB. Com a actriu, també es va formar a la Państwowa Wyższa Szkoła Teatralna de Cracòvia.

Treballa professionalment en arts escèniques des de fa vint anys. Ha estat membre de la companyia del Teatre Lliure i ha treballat amb directors com ara Joan Ollé, Josep Maria Pou, Àlex Rigola, Juan Carlos Martel, Xavier Albertí, Mònica Bofill, Nao Albet i Marcel Borràs, Lautaro Perotti, Elena Fortuny, Roger Vila o Albert Arribas, entre d'altres. També ha desenvolupat la seva carrera en l'audiovisual participant en diverses sèries de televisió a TV3, Antena3, així com per a plataformes, com Movistar+. Apareix també a la premiada pel·lícula de Carla Simón *Estiu 1993*. Alguns dels espectacles més recents que ha estrenat són *Freshwater*, *Verebagàlia*, *Nomen Nescio* o *Pitó*.

Ha treballat també com a ajudant de direcció en projectes internacionals. Ha treballat al costat del prestigiós director polonès Krystian Lupa a *Davant la jubilació* de Thomas Bernhard, i de Carme Portacelli a *Vatre*, una coproducció entre el Teatre Nacional de Catalunya i el Jugoslavensko Dramsko Pozorište de Belgrad, a Sèrbia.

Ignasi Guasch, actor

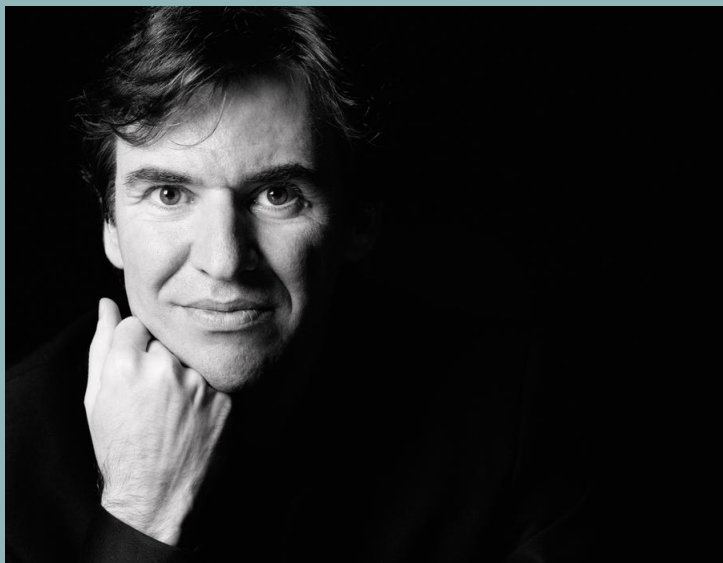

© Gonzalo Sanguinett

Nascut a Cornellà de Llobregat (1981), és actor, creador i emprenedor cultural. Es va llicenciar en art dramàtic a l'Institut del Teatre. Ha estudiat filologia catalana a la UB i té formació en cant, guitarra i harmonia. Ha treballat amb Aurore Fattier, Pep Tosar, Frederic Roda, Joan Maria Segura, Les Antonietes, La Ruta 40, La Fornal o LΔST, a *Quan arribi l'onada*, *Kiss me love*, *El llarg dinar de Nadal* (Premi Butaca 2015 a millor obra de petit format) i *Algú que miri per mi* (Premi Escènica 2011 a millor obra), al TNC, Teatre La Biblioteca, Teatre Principal de Palma o Teatre Lliure.

També ha escrit i interpretat *Ritmes circadianis del cèlebre mediocre Fèlix Dufoi* a la Sala Beckett, *El llac de la memòria* al Maldà, ha sigut ajudant de direcció de Rafel Duran a *Les darreres paraules*, d'Albert Prat a *La col·lecció*, de Martí Torras a *Prime time* i assessor en dicció a *El combat del segle* de Denise Duncan. Ha rodat amb Pedro B. Abreu a *Blue rai* (Biznaga de Plata 2017), amb Belén Funes a *La hija de un ladrón* (guanyadora d'un Goya i dos Gaudí), amb Esteve Rovira a *La riera* o amb Pau Freixas, Pati Font i Marta Pahissa a *Polseres vermelles*. Habitualment fa locucions per a *Crimis*, *30 minuts*, *Sense ficció*, *Postdates* i altres programes de la CCMA. Va fundar el grup de música ToquiQuiToqui, és el director i creador de Factoria SI i el director artístic de Senyor Màsters.

Xavier Puig, director

© Ricardo Rios

Nascut a Cervera (Lleida), començà els estudis musicals amb el piano i el violí al Conservatori Municipal d'aquesta ciutat, que amplià posteriorment al Conservatori Professional de Badalona, on obtingué el títol superior de professor d'harmonia, contrapunt, composició i instrumentació, sota el mestratge de M. A. Hurtado, M. Roger, B. Casablanca i J. Soler.

Paral·lelament s'inicià en la direcció coral als Cursos Internacionals de Direcció Coral de Lleida, on estudià amb els mestres Josep Prats, Johan Duijck, Laszlo Heltay i Jordi Casas (1990-1994). Va rebre també la lliçó magistral del professor Eric Ericson, organitzada per la Fundació "la Caixa". Continuà la seva formació com a director coral als Cursos Europeus de Direcció impartits pel professor Pierre Cao a Catalunya (1996-1998) i a l'Académie Internationale de Pontarlier (França, 1997-98).

S'introduí en la direcció orquestral amb el mestre Salvador Mas al Conservatori Superior de Barcelona (1994-95) i al Wiener Meisterkurs de Viena (1999). El 1999 fou admès a la Universität für Musik und Darstellende Kunst de Viena, on durant tres anys cursà els estudis de Musikleitung (direcció musical) en l'especialitat de direcció d'orquestra, sota el mestratge de Leopold Hager, Yuji Yuassa, Günther Theuring i Howard Arman, entre d'altres. El març del 2001 va obtenir l'Erste Diplom d'aquest reconegut centre.

El març del 2002 guanyà el concurs per ocupar la plaça de director assistent de la Joven Orquesta Nacional de España (JONDE), que ocupà fins al 2004, i amb la qual va oferir concerts al prestigiós Festival de Schleswig-Holstein i a la Konzerthaus de Berlín, a més de l'Auditorio de Lleó. Posteriorment (2005) ha dirigit la JONDE en un enregistrament de música espanyola, amb obres d'Esplà i Gómez.

El juliol del 2003 guanyà el concurs per a la plaça de director assistent de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC), càrrec que ocupà fins al juliol del 2005, al capdavant de la qual ha dirigit programes amb obres de Mozart, Txaikovski i Britten.

És director resident de l'Orquestra Simfònica del Vallès (OSV), de la qual fou titular entre el 2018 i el 2025, a més d'estar-hi vinculat anteriorment per la gira de Setmana Santa, dedicada al repertori simfonicocoral. És director del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana des del 2018, i de l'Orfeó Català des del 2025, amb els quals ha recuperat patrimoni coral català, ha interpretat obres dels compositors corals actuals i ha creat diversos projectes corals escènics. És també principal director convidat de l'Orquestra de Girona. Ha dirigit el Cor de Cambra de l'Auditori Enric Granados de Lleida del 2002 al 2025, amb el qual ha elaborat diversos projectes de cançó popular, a més del gran repertori coral-orquestral. També va ser director de la Coral Ginesta de Cervera entre el 1994 i 2018. En l'àmbit operístic fundà la companyia Òpera de Tres Rals, dedicada a l'òpera de petit format, i ha dirigit diversos títols del cicle Òpera a Catalunya a Sabadell i de l'Òpera Popular de Barcelona.

Com a director convidat ha dirigit l'Orquestra Nacional de España (ONE), Orquesta y Coro de RTVE, Orquesta Sinfónica de Navarra i les orquestres de Granada, Extremadura, Còrdova, i també l'Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra, Orquestra Barroca Catalana, l'*ensemble* Kaleidoscop der Nationen de Viena, Orquestra Simfònica Julià Carbonell de les Terres de Lleida, Camerata XXI de Reus, Camerata Eduard Toldrà de Vilanova, Orquestra de Cambra de Granollers, Orquestra Camera Musicae, Lleidart Ensemble i Orquestra Terrassa 48.

En l'àmbit docent, és professor d'orquestra i direcció a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC). Ha estat director convidat d'orquestres de joves, com la Joven Orquesta de la Comunidad de Madrid (JORCAM), les orquestres dels conservatoris de les Canàries, Musikene, Badajoz i Tarragona, així com la de la Trobada de Joves Orquestres d'Igualada o la Jove Orquestra de la Diputació de

Tarragona, a més de la Jove Orquestra Simfònica del Vallès, que dirigeix anualment. Ha estat professor dels Cursos de Direcció Coral de la FCEC i de la FESTCAT, del Curs Internacional de Cervera i des de 2017 dirigeix el Curs de Direcció de l'Orquestra Terrassa 48.

Entre els seus enregistraments, destaca un disc de música religiosa de Mompou i Blancafort, el primer enregistrament dels *Concerts per a violí i oboè* de Joan Manén, i obra simfònica de Ricard Lamote de Grignon, a més de diversos programes per a TV3.

Fou director artístic de les sis primeres edicions del Festival de Pasqua de Cervera, dedicat a la música clàssica catalana, que fundà el 2011. Juntament amb la direcció del Concert de l'11 de Setembre, ha destacat en la recuperació i promoció de la música d'autors catalans.

Palau de la Música Catalana

Yuja Wang & Mahler Chamber Orchestra /
Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera
& Simon Rattle / Cecilia Bartoli /
musicAeterna & Teodor Currentzis /
Víkingur Ólafsson / Staatskapelle Dresden
& Daniele Gatti / Anne-Sophie Mutter,
Yefim Bronfman & Pablo Ferrández /
Lang Lang / Sondra Radvanovksy / Sabine
Devieilhe & Jakub Józef Orliński / Sheku
& Isata Kanneh-Mason / Seong-Jin Cho
& London Symphony Orchestra / Janine
Jansen & Camerata Salzburg / András
Schiff / Budapest Festival Orchestra & Iván
Fischer / Orchestre des Champs Élysées &
Philippe Herreweghe i més de 200 concerts!

Temporada 2025–2026

Entrades i abonaments ja a la venda

Textos

Carlo Gesualdo (1566-1613)

Deh, com' invan sospiro - Ah, com en va sospiro

Deh, come invan sospiro,
deh, come invan vi miro,
poiché, crudel, voi fate ogni
un gioire et a me sòl morire!
Infelice mia sorte,
che la vita per me divenga morte.

*Ah, com en va sospiro,
ah, com en va et miro,
ja que, cruel, fas que tothom s'alegri
i només a mi em fas morir!
Infeliç, la meva sort,
que la vida per a mi esdevé mort.*

Claudio Monteverdi (1567-1643)

Si, ch'io vorrei morire - Sí, voldria morir

Sì, ch'io vorrei morire,
ora ch'io bacio, amore,
la bella bocca del mio amato core.
Ahi, car' e dolce lingua,
datemi tanto umore,
che di dolcezza in questo sen'
m'estingua!
Ahi, vita mia, a questo bianco seno,
deh, stringetemi fin ch'io venga
meno!
Ahi, bocca! Ahi, baci! Ahi, lingua!
Torn' a dire: Sì, ch'io vorrei morire!

*Sí, voldria morir,
mentre beso, Amor,
la bella boca del meu cor estimat.
Ai, dolça llengua estimada,
dona'm tanta humitat
que pugui morir de dolçor en aquesta
sina.
Ai, vida meva, contra aquesta blanca
sina,
ai, estreny-me fins al desmai.
Ai boca, ai bes, ai llengua,
torno a dir: "Sí, voldria morir".*

Carlo Gesualdo

Beltà, poi che t'assenti - Bellesa, ja que ets absent

Beltà, poiché t'assenti,
come ne porti il cor,
porta i tormenti,
ché tormentato cor
può ben sentire
la doglia del morire,
e un'alma senza core
non può sentir dolore.

*Bellesa, ja que ets absent,
porta el teu cor
com portes els turments,
que un cor turmentat
pot bé sentir
el dolor de morir,
però una ànima sense cor
no pot sentir dolor.*

Qual fora, donna, un dolce “oimè” d'Amore - Què és, senyora, un dolç “ai” d'Amor

Qual fora, donna, un dolce “oimè”
d'Amore
se quell' “oimè” che da voi tragge,
ahi lasso, lieve dolor così m'incende il
core?
Misero, a ciascun passo vo desiando,
e so ch'indarno il bramo che un dì
col cor diciate: “Oimè, ch'io t'amo”.

*Què és, senyora, un dolç “ai” d'Amor
si aquell “ai” que de vós treu,
ai, lleuger dolor m'inflama tant el cor?
Miserable, a cada pas vaig anhelant,
i sé que en va anheló que un dia digueu
amb el vostre cor: “Ai, us estimo”.*

O dolorosa gioia - O dolorosa alegria

O dolorosa gioia,
o soave dolore per cui quest'alma
è mesta e lieta more.
O miei cari sospiri,
miei graditi martiri,
del vostro duol non mi lasciate privo,
poichè sì dolce mi fa morto e vivo.

*Oh dolorosa alegria,
oh dolç dolor pel qual aquesta ànima
està trista i felíç morint.
Oh, els meus estimats sospirs,
els meus grats martiris,
no em priveu del vostre dolor,
ja que tan dolçament em fa viure i
morir.*

Mercè! grido piangendo - Misericòrdia!, crido, plorant

“Mercè!” grido piangendo
Ma chi m’ascolta?
Ahi lasso! io vengo meno.
Morrò dunque tacendo.
Deh, per pietade, almeno,
o del mio cor tesoro,
potessi dirti, pria ch’io mora: “Io
moro”.

“Misericòrdia!”, crido, plorant.
Però qui m’escolta?
Ai las! Em desmaio.
Així moriré en silenci.
Ah, per pietat, almenys,
oh tresor del meu cor,
us pogués dir, abans de morir: “Moro”.

Claudio Monteverdi

Non più guerra, pietate - No més guerra, pietat

Non più guerra, pietate, pietate,
occhi miei belli, occhi miei trionfanti!
A che v’armate contr’un cor ch’è già
preso,
e vi si rende?
Ancidete i rubelli,
ancidete chi s’arm’e si difende,
non chi, vinto, v’adora.
Volete voi ch’io mora? Morrò pur
vostro,
e del morir l’affanno sentirò sí,
ma sarà vostr’il danno.

No més guerra, pietat, tingueu pietat,
bells ulls meus, els meus ulls triomfants!
Per què aneu armats contra un cor ja
captiu,
que es rendeix a vós?
Mateu els rebels,
mateu els qui s’armen i es defensen,
però no aquell que, vençut, us adora.
Voleu que mori? Moriré per vós,
i sentiré l’angoixa de la mort, sí,
però el dany serà vostre.

Carlos Gesualdo

Tristis est anima mea - La meva ànima està trista

Tristis est anima mea usque ad
mortem
sustinete hic, et vigilate mecum:
nunc videbitis turbam, quae
circumdabit me:
Vos fugam capietis,
et ego vadam immolari pro vobis.

La meva ànima està trista fins la mort.
Acompanyeu-me i vetlleu amb mi:
ara veureu la multitud que
m’encerclarà.
Vosaltres fugireu
i jo aniré al sacrifici per vosaltres.

Felice primavera: Danzan le nimfe honeste, e i pastorelli - Ballen les honestes nimfes i els pastors

Danzan le ninfe oneste e i pastorelli
E i susurranti augelli in fra le fronde
Al mormorar de l'onde: e vaghi fiori
Donan le Grazie a i pargoletti Amori.

*Ballen les honestes nimfes i els pastors
i els ocells xiuxiuejants entre les fulles
al murmuri de les onades, i flors
precioses
donen Gràcia als petits Amors.*

S'io non miro, non moro - Si no miro, no moro

S'io no miro non moro,
Non mirando non vivo;
Pur morto io son, nè son di vita
privo,
O miracol d'amore, ah, strana sorte,
Che'l viver non fia vita,
e'l morir morte.

*Si no miro, no moro,
no mirant, no visc;
per tant estic mort, però no privat de
vida.
Oh, miracle d'amor, ah, estrany destí
en què viure no em dona vida,
ni morir em porta a la mort.*

Moro, lasso, al mio duolo - Moro cansat pel meu dolor

Moro, lasso, al mio duolo,
e chi può darmi vita,
ahi, che m'ancide e non vuol darmi
aita!
O dolorosa sorte,
chi dar vita mi può,
ahi, mi dà morte!

*Moro cansat pel meu dolor
i qui pot donar-me vida,
ai, em mata i no vol donar-me-la!
Oh, dolorosa sort:
qui la vida pot dar-me
ai, em dona la mort!*

O vos omnes - Oh, vosaltres

O vos omnes, qui transitis per viam,
attendite, et videte,
Si est dolor similis sicut dolor meus.
Atténdite, univérsi pópuli,
et vidéte dolórem meum.
Si est dolor símilis sicut dolor meus.

*Oh, vosaltres, homes que passeu pel
camí
mireu i veieu
si hi ha un dolor com el meu.
Mireu, tota la gent,
i veieu el meu dolor.
Si hi ha un dolor com el meu.*

També et pot interessar...

La Casa dels Cants

Dissabte, 21.03.26 - 18.30 h

Petit Palau

—Estrena de Gabriela Ortiz

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (Xavier Puig, director)

Jordi Armengol, piano

Júlia Sesé, directora

Estrena de Gabriela Ortiz i obres de la Generació C

Preu: 18 euros

Mecenes d'Honor

Agrolimen

grupo euromadi

Sabadell
Fundació

Santander
Fundación

Damm
Fundació

Fundació "la Caixa"

HAVAS

isp
Inversiones y Servicios Publicitarios

Limak

Fundació
Grup Farmacèutic
Salvat

The Nando and Elsa Peretti foundation

Mecenes Protectors

Agbar

artyplan

CASA SEAT

CATALONIA
HOTELS & RESORTS

COL·LEGI DE FARMACEUTICS DE BARCELONA

CONTROL
GROUP

DES
Eventi y Spettacoli SL

endesa

eurofragrance

exea impact

The Puig Family
Foundation

factorenergia

Fundació FLUIDRA
Llegat Joan Planes

FUNDACIÓ Gandara

Fundación Dvesta

repsol
fundación

Gramona

GVC Gaesco

mesoestetic
40th anniversary | 1985 - 2025

MITSUBISHI ELECTRIC
AIRE ACONDICIONADO

moventia

Nestlé

Telefónica

Mecenes col·laboradors

ac marca
Advancing in Care

aena
aeroports per a tu

CARDONER GROUP

Coca-Cola

camins.cat

Deloitte

eurofirms
People first

FC BARCELONA

hp

REIG JOFRE

savills

sesé

Mitjans Col·laboradors

ara

EL PAÍS
SEIZ CATALUNYA

el Periódico

EL PUNT AVUI

FGC
Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya

LA VANGUARDIA

EUROPA FM

RAC1

SÀPIENS

3 CATALUNYA RÀDIO

the NEW BARCELONA POST

TMB
Transports Metropolitans de Barcelona

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Colonial – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot – Veolia Serveis Catalunya

Benefactors d'Honor

Professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarissas – Maria José Lavin Guitart – Marta Mora Raurich – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló – Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Núria Basi Moré – Zacaries Benamiar – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Joaquim Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimeno – Juan Manuel Soler Pujol

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – David Carrasco Chiva – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralt – Immaculada Juncosa – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Olga Reglero Bragulat – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

